

תלמודו בידו

דף סה עמוד ב

א] האם אדם רשאי לשאת אשה על אשתו שלא מרצונה ?

ב] הוא טוען שאינו צריך לגרשה כיון שהפילה בתוך עשר השנים או שטוען שהפילה רק פעמיים, והיא מכחישתו, מי נאמן ?

ג] האם אשה מצווה בפריה ורביה, וכיצד ההלכה ?

ד] אשה תובעת גירושין משום שלא ילדה, האם הבעל חייב לגרשה ומדוע ?

ה] האם מותר לשנות דבריו בעבור השלום ?

א] ר' אמי: אינו רשאי, אלא יוציא את אשתו ויתן לה כתובתה.
רבא: רשאי, ובלבד שיש לו כדי לזון את כולן.

ב] טוענת שלא הפילה וועברו עשר שנים: נאמנת, שלא תשקר להחזיק עצמה עקרה.
הפילה שלש פעמים: נאמנת, שלא תשקר להחזיק עצמה מפלת שאינה ראויה ללדת.

ג] חכמים: אינה מצווה, שנאמר "פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה", ואין דרכה לכבוש.
ר' יוחנן בן ברוקה: מצווה, שנאמר "ויאמר להם אלקים פרו ורבו" בלשון רבים.
- נחלקו ר' יוחנן ור' יהושע בן לוי כיצד ההלכה. ונחלקו אמוראים כיצד סבר ר' יוחנן.
- כופים לשחרר חצי שפחה, שלא יחטאו עמה, ולא משום שחייבת בפריה ורביה.

ד] הדין: חייב לגרשה, וליתן לה כתובה.

הטעם: 1. אשה חייבת בפריה ורביה.

2. באה מחמת טענה, שרוצה ילדים שיטפלו בה בזקנותה, ושיקברוה כשתמות.

ה] מותר, ואף מצוה לעשות כן.

1. הקב"ה אמר לשמואל שיקח עמו עגלת בקר, ויאמר לשאול שבא לזבוח לה', ולא יאמר שבא למשוה את דוד.

2. אף שאמרה שרה "ואדני זקן", ה' אמר לאברהם ששרה אמרה "ואני זקנתי".